

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№12 8 ЧЕРВНЯ 2018 РОКУ

Свято, що згуртовує людей

У Бірках відзначили День села

Колись у Бірках була велична Троїцька церква. На цьому місці зараз Будинок культури – у 30-х роках минулого століття війовничі атеїсти зруйнували храм.

Голова ОТГ І.В. Лещенко і в.о. старости Н.П. Падалій із першокласниками.

А от зникнути людську пам'ять виявилось важче. Коли на початку 2000-х років у Бірках вирішили проводити щорічне свято День села, то дійшли думки, що найкраще відзначити його на Трійцю. Адже старожити переповідали про храмове свято, на яке в Бірках з'їжджався люд із усіх навколишніх сіл...

Традиція щороку проводити День села та вшанувати людей, які слугують за приклад іншим (у роботі, навчанні, спорті, в своїй родині тощо), прижилася. Як стверджує в.о. старости Ніна Петрівна Падалій, це свято неймовірно згуртовує людей! Та цього року, говорять учасники дійства, воно було наймасштабнішим і найвдалішим. Можливо, тому, що до його проведення долучилася вся велика Білоцерківська громада.

Святкування розпочалося 27 травня з футбольного чемпіонату. Його присвятили світлій пам'яті Петра Олександровича Прокопчука – людини, яка чимало зробила для

розвитку спорту в Бірках.

Змагалися чотири команди: з Бірок, Подолу, Красногорівки та с. Мушти Решетилівського району. І хоча на поле вийшли спортсмени-аматори, це жодним чином не позначилося на вболіваннях і переживаннях глядачів. Певно, такого емоційного піднесення не було навіть під час фінальних змагань Ліги Чемпіонів у Києві. Особливо вболівали господарі свята. І бірківські футболісти це відчули, не підвели, виклалися сповна та посіли перше місце в змаганнях. Друге місце в команді з Подолу, третє – в красногорівських футболістів. Утім, усі учасники змагань отримали медалі й грамоти, а переможці – кубок, який вручив команді голова Білоцерківської ОТГ І. В. Лещенко під час урочистої частини свята.

На ній передусім згадали ветеранів, які користуються заслуженою повагою в селі. Так, за плечима в Григорія Петровича Гамалі, Катерини Павлівни Николенко, Варвари Семенівни Левченко, Софії Марківни Педан, Василя Степановича Семененка та Ганни Дем'янівни

вими преміями своїх найкращих працівників. Це Юрій Осіпов, Ігор Голово, Анатолій Пипко, Наталія Срібна, Микола Москаленко (ТОВ «Білагро») та Любов Москаленко, Ірина Попович, В'ячеслав Легкий, Петро Фененко (ПП «БІАГР»).

Дітки, які цього року підуть перший раз у перший клас, отримали від Білоцерківської ОТГ новенькі чудові портфелі, по вінця наповнені шкільним крамом. Це і пластилін, і фломастери, і кольоровий папір, і всяка всячина, яка неодмінно знадобиться в шкільному житті. Здається, дрібниця, та щоб усе скупити, батькам довелося б викласти кілька сотень гривень. Тож вони були раді подарункам не менш ніж дітям.

Не забули на святі й про тих, хто нині перебуває поза межами села. Олександр Бондаренко й Руслан Вишар нині проходять строкову службу в Збройних силах України. Їм голова ОТГ І. В. Лещенко вручив ікони Святого Миколая – щоб надійно захищав вояків далеко від дому.

Згадали на святі й іменинників, які цього дня відзначали свої Дні народження.

Після врочистої частини перейшли до смачної. Всі учасники свята мали змогу поласувати неймовірно кашею! Щоб приготувати її, кашоварам Миколі Москаленку (с. Бірки) і Анатолію Василенку (с. Красногрівка) знадобилося 10 кг пшона, 6 кг почеревини, 2 кг сала. І два величезних казани: на 50 та на 30 л. Їх свого часу закупила сільрада й вони дуже виручають громаду під час таких ось масових заходів.

Утім, найбільше виручили ПП «БІАГР» та ТОВ «Білагро». Підприємства, які в буквальному сенсі годують громаду (бо створили понад тисячу робочих місць, виплачують достойну заробітну плату та роблять значні відрахування в бюджет сільської ради), забезпечили свято харчовими продуктами.

Господині у Бірках не звикли лінуватися, а на а День села вирішили показати всю свою кулінарну майстерність. Вареники (з печінкою, картоплею, сиром) ліпили Ольга Сауса, Тетяна Онопо, Тетяна Любиченко та Валентина Вишар. Млинці готували Єфросинія Жервчук і Тетяна Олефір. Сервірувала стіл Тетяна Ісаєнко. Благоустрій свята забезпечував Сергій Шипоша.

Та, звичайно, свято не обмежилось лише застіллям. Аматори сцени підготували до Дня села чудовий концерт. Окрім маленьких артистів із Бірківського НВК, які і співали, й танцювали, й демонстрували свої літературні вміння (за що й отримали солодкі подарунки від сільської ради), дуже порадували глядачів зіркові артисти – учасники народного фольклорного колективу «Яснозір'я», яким керує заслужений працівник культури України Василь Моспан, та вокальний жіночий ансамбль «Материнка». На концерт

Юні артисти з Бірківського НВК.

Ляшенко – по 90 і більше років нелегкого життя, обпаленого війною, сповненого праці від зорі й до зорі. Прикладом для наслідування слугує й подружжя Головків. Олександр Юхимович і Віра Остапівна прожили в любові та злагоді 63 роки.

У номінації «Найщасливіша бабуся» відзначили Ганну Іванівну Боднарчук. Жінка виховала трьох доньок, а вже ті подарували їй восьмеро онуків та десятеро правнуків.

Від найстарших членів громади перейшли до молодших. Сільрада привітала родини, в яких протягом року народилися дітки. Таких у Бірках семеро, і це дуже радує та вселяє надію на майбутнє села.

ТОВ «Білагро» і ПП «БІАГР» відзначило подарунками та грошо-

Народний фольклорний аматорський ансамбль «Яснозір'я».

Шкільне життя

Продзвеніли останні дзвінки

25 травня в усіх п'яти навчальних закладах Білоцерківської об'єднаної територіальної громади пролунали останні дзвоники. Традиційне свято зібрало на подвір'ях учнів, учителів та батьків. Нинішній навчальний рік у громаді закінчив 361 учень. Серед них – 15 одинадцятикласників, які невдовзі отримають атестати зрілості, що стануть для них путівкою в доросле життя.

Літо, літечко, ми тебе чекали

Ось і прийшла до дітей довгоочікувана літня пора. За цей час треба встигнути і відпочити, і оздоровитися, і улюбленими іграми зайнятися, і багато цікавого побачити.

140 учнів із п'яти шкіл, які входять до Білоцерківської об'єднаної територіальної громади, уже 29 травня почали відвідувати пришкільні табори відпочинку. Дорослі створили для них належні умови: подбали про калорійне чотириразове харчування, яке, до речі, коштує всього 50 гривень за добу на одну дитину, обладнали кімнати відпочинку та ігрові кімнати. Вихователі дбають, щоб діти цікаво і змістовно проводили вільний час. Для цього проводять рухливі ігри, походи, екскурсії.

Наприклад, до 1 червня одна група учнів Красногорівської школи вже відвідала м. Харків. Друга ж з'їздила на екскурсію гоголівськими місцями. В інших начальних закладах передбачені також поїздки до смт Великої Багачки, м. Миргорода і м. Полтави.

Працюватимуть пришкільні табори в школах Білоцерківської ОТГ до 15 червня включно. Приміщення повністю відповідають передбаченим вимогам.

до сусідів приїхали артисти-аматори з Огіривки, Білоцерківки, Балаклії. Присутні аж за животи хапалися від сміху, коли до мікрофона вийшла неперевершена Катерина Шараї (Білоцерківський СБК) – переможниця районних, обласних, всеукраїнських конкурсів читців-гумористів. Незабутні хвилини насолоди подарували глядачам і ансамблі «Огіривські козаки» та «Веселі молодички» (с. Огіривка).

Окрасою свята стали атракціони для всіх вікових категорій населення. Місцева підприємець і депутат Білоцерківської сільської ради Інна Назаренко зробила одностельцям подарунок: власним коштом організувала живу музику. Тож свято вдалося на славу!

Давно перевалило за північ, а Бірки ще гуляли й святкували. Останні учасники свята розійшлися по домівках, лише коли почало світати...

Зінаїда МАТЯШОВА.

«Роки, роки, чом ви не журавлі, чому не можна вас із вирію вернути?»

14 червня виповнюється 80 років нашій матусі Вишар Галині Іванівні.

Галина Іванівна Вишар у молодості й напередодні 80-річчя.

Мамо, наша єдина, найгарніша і найдорожча! Це свято не лише для Вас, але й для нас, Ваших дітей Люди, Василя і Володимира, дев'яток онуків, сімнадцятьох правнучат, невісток. Якби не Ви, не було б нас на світі. Якби не тепло Вашого великого серця і не Ваше нескінченне терпіння, в нашому домі не було б так затишно і світло.

...Наша родина бере початок відтоді, коли подільський «козак» Яків Андрійович Вишар, як у ті часи казали, «парубкуючи в сусідньому селі Коноплянка», закохався у вродливу й тендітну Галинку Трипутень та розігнав усіх місцевих. 6 лютого 1957 року Яків і Галина побралися.

На той час у мами вже була донечка Люда, яку татко любив як рідну і завжди називав донечкою. Батько забрав маму з Людмилою в село Поділ, де вони «знайшли в капусті»

чи «приніс лелека», чи «підкинули цигани» ще трішки діток: Ваню 1957 року, Василька 1960 року, Вову 1965 року і найменшого (дуже талановитого і, мабуть, найулюбленішого) Миколку 1967 року.

Тож у родині красуні Галі й здоров'я, гумориста, трудяки Якова вже нараховувалося п'ятеро діток. Постало питання: де жити? Будинки будували з глини, дерева, піску, каміння самотужки, вручну, інколи кінцями, на відробіток.

Зводилася оселя, підростали «козачата», аж раптом... 14 листопада 1971 мама залишилася сама з маленькими дітками в недобудованій хатині, з мізерною зарплатою доярки.

Мені на той час було 6 років, та я добре пам'ятаю той день, коли мама пішки прийшла з Білоцерківки, де в лікарні після аварії лежав

татко. У руках вона несла якийсь пакунок. Граючись на дорозі, ми, діти, радо побігли їй назустріч, вона обійняла нас і гірко, гірко заплакала, а в тому пакунку була матерія для батькової домовини, а не гостинці.

Ми тільки зараз розуміємо, як, мамо, Вам було тяжко самій із п'ятьма дітьми. Але Ви нікого не віддали до інтернату. Коли ж у двір по нас прийшли директор школи і представник держави, Ви просто виставили їх із двору.

Постійна ручна праця доярки (загалом 33 роки), домашнє господарство, піклування про дітей не зломали матусю. З часом добували хатину, виростили дітей, під музику провели всіх хлопців до армії, з гордістю зустріли на рідному порозі, всім без винятку зіграли весілля, як усі люди. Та втрата двох синів Вані і Миколки перефарбувала чорну мамину косу в білий, мов молоко, колір, підірвала здоров'я.

Вклоняємося Вам, матусю, до землі, дякуємо за все, що Ви зробили і робите для нас. Пробачте нас за прикрощі і біль, які ми колись Вам завдали. Зустрічайте нас ще довго-довго на порозі нашої хатини, це наше родинне гніздечко, зігрите Вашим невичерпним теплом і піклуванням. Чомусь я ніколи не запитував у мами, чи була вона коли небудь щаслива? Напевно, в неї є якийсь щастя – своє й особливе.

Матусю, рідна! З днем народження! Уся наша родина тримається на Вас. Дякуємо за тепло, любов і безсонні ночі, проведені біля наших ліжечок. Усе, що ми вміємо, всі таланти, якими володіємо, ми ввібрали від Вас завдяки материнському вихованню, людяності, доброти, повазі.

Від усієї нашої великої родини

Володимир ВИШАР.

Живе така людина

Усе життя Олександра Миколайовича Пипка минає на очах у односельці у с. Балаклія. Він народився й виріс у простій працюючій родині: батько був водієм, потім працював у гаражі, мама – телятницею на фермі.

Олександр Пипко теж змалку долучився до селянської праці. А потім була робота в місцевому господарстві... Усе, за що брався хлопчина, старався виконувати краще за інших, був наполегливим, беручим.

Людина, яка вміє та любить працювати, в усі часи користувалася повагою інших. Тож члени БАТ «Балаклієвське» 2006 року обрали Олександра Миколайовича головою товариства. І він не підвів: зумів зберегти господарство, що переживало далеко не кращі часи, та знайти інвестора в особі ТОВ «Білагро».

Односельці шанують О. М. Пипка й обрали його депутатом районної ради, – свідчить депутат Білоцерківської сільської ради Анатолій Миколайович Фененко. – Це дуже активний депутат, який багато робить для громади: опікується дорогою Красногорівка – Балаклія, дбає

про порядок на кладовищі, благоустрій села.

– Я знаю Олександра Миколайовича 12 років – відтоді, як перейшов працювати у БАТ «Балаклієвське», – розповідає його однофамілець, завідуючий молочним комплексом ТОВ «Білагро» Анатолій Володимирович Пипко. – Це дуже порядна й відповідальна людина. Він завжди дотримується слова: якщо пообіцяв, то обов'язково виконає. Та найбільше мені імponує, що О. М. Пипко завжди піклується про територію, на якій живе, й відстоює права односельців. Він помічає найменші неполадки: там вибоїни на дорозі, які слід засипати, там іще якісь негаразди, які одразу спішить ліквідувати... Якщо виникають найменші проблеми в роботі комплексу, звертаюся до заступника директора ТОВ «Білагро» О. М. Пипка й завжди знаю, що він допоможе.

Найголовніша риса в характері О. М. Пипка – безкорисливе служіння людям, громаді, – додає депутат Білоцерківської сільської ради Любов Андріївна Лобанова. – Важко знайти ще когось у нашому селі, хто б так самовіддано, до останку піклувався про благоустрій Балаклії, майбутнє громади, переймався чужими проблемами.

3 червня заступник директора ТОВ «Білагро» Олександр Миколайович Пипко відзначив красиву й поважну дату – 50 років. Жителі Балаклії й усієї Білоцерківської ОТГ вітають ювіляра й бажають міцного здоров'я, кохання, вірних і надійних друзів, успіхів у всіх починаннях та здійснення найзаповітніших мрій.

Представниця Білоцерківської громади – у фіналі конкурсу «Успішна пані України – 2018»

У середині останнього місяця весни в мальовничому буковинському місті Чернівці відбувся Всеукраїнський конкурс «Успішна пані України – 2018», у якому взяли участь 15 жінок із різних міст: Вінниці, Полтави, Запоріжжя, Рівного, Житомира, Хмельницького, Івано-Франківська, Кам'янця-Подільського, Донецька, Луганська та Чернівців. За рішенням Полтавського відокремленого підрозділу центру розвитку місцевого самоврядування відстоювати честь області на конкурсі було надано представниці однієї з найпотужніших громад Полтавщини, завідуючій сектором культури і туризму Білоцерківської сільської ради Наталії Лук'янець.

Наталія Лук'янець на конкурсі.

Готуватися до конкурсу довелося в стислі терміни – всього за 7 днів. На учасниць очікувала насичена програма: зустрічі з відомими людьми краю, благодійні акції до Дня матері, культурна та екскурсійні програми, репетиції.

– Мене вразила атмосфера: щирість, доброта, гостинність, привітні посмішки на обличчях, допомога один одному, підтримка організаторів і засновників конкурсу, – поділилася спогадами Наталія Лук'янець. – Особливо президента Чернівецької міської громадської організації «Жіночий клуб «Успішна чернівчанка» Галини Марараш, організатора конкурсу Наталії Коцур, директора Чернівецького відокремленого підрозділу центру розвитку місцевого самоврядування Тетяни Татарчук, режисера-хореографа Наталії Каралаш. Ці жінки – чудовий приклад для наслідування.

Конкурс проходить у приміщенні Чернівецького обласного академічного українського музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської. Складався з кількох етапів: представлення учасниць, демонстрації традиційного одягу свого краю, номерів художньої самодіяльності.

Лейтмотивом конкурсу взяли гасло: жінка покликана творити добро. Організатори втілили його в життя, адже кошти від реалізації квитків були спрямовані на лікування дітей, хворих на рак та лейкемію.

Серед учасниць були представниці різних галузей, амбітні й талановиті жінки України: політики, художниці, власниці модельних та

вокальних студій, косметологічної клініки, професійна артистка України, дизайнер-декоратор, банкіри. Приємно відзначити, що учасниця від Полтавщини у фіналі отримала титул «Пані артистичності України – 2018», квіти й подарунки.

– Конкурс «Успішна пані України – 2018» залишив по собі дуже багато приємних вражень. Та передусім маю подякувати Білоцерківському сільському голові Іванові Васильовичу Лещенку та директору Полтавського відокремленого підрозділу центру розвитку місцевого самоврядування Ірині Вікторівні Балибінній за підтримку і надану можливість проявити себе на всеукраїнському рівні, заявити про свою громаду, – розповіла Наталія Лук'янець. – Я завжди пам'ятаю слова Івана Васильовича, що вчитись потрібно у сильніших. За підготовку подарунків, сувенірів для поїздки вдячна Петрові Павловичу Рибальченку та Ользі Іллівні Яйчун, дизайнеру сукні для представлення Ірині Русланівні Бут, заслуженому майстру України Наталії Свиридчук, полтавській поетесі Марійці Бойко і, звичайно ж, своїм колегам за постійну підтримку до і під час конкурсу, особливо Аліні Михайлик і Тетяні Іващенко. За найоригінальніший ролик, яким я представляла Полтавщину в Чернівцях, – своєму колишньому учневі, нині талановитому, відповідальному колезі Сергію Тарану, а також своєму найкращому другові – мамі. Участь у конкурсі – це величезний досвід, який ми будемо використовувати в подальшій роботі на благо ОТГ.

Виконком Білоцерківської сільської ради і ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Бірки,
голови ради ветеранської організації Бірківського старостинського округу
ЛОБАЧА
Михайла Радіоновича

жительки с. Бірки,
ветерана праці, дитини війни
КРАСЮК
Катерини Петрівни

жительки с. Бірки,
учасниці війни, ветерана праці
ЛЕВЧЕНКО
Варвари Семенівни

жительки с. Дзюбівщини,
орденоносця, учасниці війни,
ветерана праці
ПИЛИПЕНКО
Євдокії Павлівни

та висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

14 червня

ВИШАР ГАННА ІВАНІВНА
(с. Поділ) – 80 років;

16 червня

МИХАЙЛИК ІВАН ФЕДОРОВИЧ
(с. Дзюбівщина) – 75 років;

18 червня

НЕДОІДОК ГАННА СЕМЕНІВНА
(с. Огірівка) – 80 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників та зичать їм усіх гараздів.

Хай кожен день ясніє небом чистим,
Світанки сяють, скупані в росі,
У серці радість розквіта іскриста
І мрії хай збуваються усі.

Подільські музики взяли участь у марш-параді духових оркестрів

Цього року, як і завжди, оркестр «Подільські козаки» Подільського СБК брав участь у щорічному обласному марші-параді духових оркестрів, що відбувся 6 травня в Полтаві.

Урочисту ходу розпочали під марш «Гей, соколе» з кінофільму «Вогнем і мечем», інструментовку зробив наш земляк, заслужений працівник культури України Віктор Шарий.

Для побудови оркестру до урочистої ходи були запрошені учасники Огірвиського сільського клубу Наталія Шостак та Валентина Бондар, гумористичну роль козака виконав неперевершений Анатолій Гнідаш.

Під слова «Знову палає квітами весна, більше не сміє нас лякати орда, з нами козацька зміна молода, разом йдемо ми плече до плеча, відвагу орлину і волю сурмача» оркестр вишикувався для завершення урочистої ходи, під звуки маршу «Ветерани завжди в строю» та під оплески глядачів і вигуки «Браво» оркестр завершив свій виступ.

У марш-параді взяли участь 28 колективів із різних куточків Полтавської обл. Оркестр «Подільські козаки» нагороджено дипломом II ступеня та цінним подарунком.

За допомоги в підготовці до маршу висловлюємо велику подяку завідувачій сектором культури і туризму Наталії Лук'янець, солістам Наталії Плаксюк (художній керівник Юрій Михайлик Балакліївського СБК), учаснику Красногорівського СБК Едуарду Троньку (керівник – заслужений

Оркестр «Подільські козаки» в Полтаві.

працівник культури Григорій Серьожкін), Василю Моспану за вдалу постановку голосів хореографічному колективу «Кумоньки» Білоцерківського СБК (керівник Світлана Грищенко).

Керівник оркестру щиро дякує всім учасникам марш-параду за добре виконану роботу, за матеріальну підтримку – виконавчому комітету Білоцерківської сіль-

ської ради, голові СФГ «Мрія» Доброскок Віталіні Олексіївні, голові СФГ «Джерело» Глушичу Івановичу Івановичу. А як приємно було бачити серед багаточисельних шанувальників духової музики рідних подільців. Зичу всім здоров'я, щастя, довголіття. Разом ми сильні.

Володимир ВИШАР,
керівник духового оркестру.

Валентина Колінько представляла Україну в Іспанії

Цього року Україна вперше показала себе на XXIV міжнародному фестивалі національних культур в іспанському місті Фуенхіролі провінції Малага. У святі культури, музики й гастрономії взяли участь представники понад 30 країн.

Валентина Колінько на фестивалі в Іспанії.

27 квітня український павільйон урочисто відкрили консул України в Малазі Артем Воробйов та керівник українського проекту FIP FUENGIROLA-18, президент «Українсько-іспанського культурного простору» Галина Лісничка.

Протягом п'яти днів Україна демонструвала свої традиції, фольклор, історичну, тури-

стичну і гастрономічну привабливість.

Полтавщину представляли Олена Щербань – керамолог, етнолог, етнограф, краєзнавець, історик, майстриня української традиційної лляльки-мотанки, популяризатор українського традиційного мистецтва, голова Опішнянського осередку майстрів народної творчості; майстриня вишивки з Полтави Наталія Поко-тило та жителька села Огіриви, заслужений майстер народної творчості України Валентина Колінько.

Поїздка Валентини Яківни до Іспанії відбулася за підтримки Департаменту культури і туризму обласної державної адміністрації, сектора культури і туризму Білоцерківської сільської ради та виконкому Білоцерківської сільської ради. Майстриня-килимарниця представила виготовлені власноруч килими та вишиті білим по білому сорочки.

По приїзді Валентина Колінько із захопленням ділилася незабутніми враженнями про чудову архітектуру, надзвичайну природу та привітних іспанців.

– Удома в Україні, – розповіла вона, – літають зграйки шпаків, а там зграї яскравих зелених папужок! А ще дуже вразив майстер-клас із ліплення вареників, на якому всім бажаючим пропонували зліпити такого пухенького вареника, щоб сам просився до рота. Та чомусь у іспанців кулінарні шедеври були дуже схожі на чебуреки. Мабуть, як і у вишиванні, при приготуванні національних страв також спрацьовує наш генетичний код. Ще брала участь у показі українського автентичного одягу, мій образ доповнили кошлем із гускою та низкою домашньої ковбаси.

Дорога до Іспанії через Краків, Прагу, Лондон, Туреччину, Німеччину дозволила нашій землячці не лише стати учасницею фестивалю, а й подивитися світ!

За повідомленнями ЗМІ, масштабний п'ятиденний захід відвідали понад мільйон гостей.

Тетяна ІВАЩЕНКО,
методист сектора культури і туризму.

Білоцерківці побували на ярмарку в Пирогові

5 та 6 травня в Національному музеї народної архітектури та побуту України в Пирогові (м. Київ) відбувся «Весняний ярмарок народного мистецтва».

Організатори цього чудового свята запросили народний аматорський фольклорний ансамбль «Яснозір'я» взяти участь у концертній програмі. До речі, наш ансамбль уже вшосте за 30 років існування колективу відвідує Національний музей архітектури та побуту, дарує свої творчі доробки майстрам і гостям мистецького заходу. Цього року, як і завжди, виступив із яскравою творчою програмою, отримав вдячні оплески глядачів, колег по сцені, вигуки «браво».

Концертну програму колектив розпочав із пошанування організаторів дійства. Завідувача сектором культури і туризму Білоцерківської сільської ради Наталія Лук'янець (вона була ведучою нашого виступу) вручила запашний полтавський коровай від Білоцерківської ОТГ директорів музею О.Т. Порякель, побажала нових досягнень та життєвих успіхів.

Приємно вразила зустріч із нашою

заслуженою землячкою, заслуженим майстром України Валентиною Яківною Колінько, яка щойно повернулася зі своїми виробами з Іспанії і представляла їх на ярмарку майстрів у Пирогові. Щиро вдячні Валентині Яківні за емоційну підтримку нашого виступу.

Незабутні враження залишили знайомства, спілкування з аматорами Київщини, Черкащини та інших регіонів. Ми щиро вдячні за підтримку поїздки до столиці сільському голові Білоцерківської сільської ради Іванові Васильовичу Лещенку.

Принадгідно зазначу, що ансамбль «Яснозір'я» отримав подяку Міністерства культури України.

Василь МОСПАН,
заслужений працівник культури
України, художній керівник народного
аматорського фольклорного ансамблю
«Яснозір'я».